בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **כ"א** ב**טבת** תשס"ג (**26** ב**דצמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"א** ב**טבת**, הוא יום הולדתו (בשנת 2195 לבריאת העולם) ויום פטירתו (בגיל 120 שנה) של **שמעון בן יעקב אבינו**. [ויש אומרים שנולד ונפטר ב**כ"ח** ב**חודש** זה. כיוון שכך, היום נזכיר מקצת מתולדות שמעון הבן, ובלי נדר ביום ה' הבא מקצת מתולדות שבט שמעון...] **שמעון** היה בנו השני של יעקב אבינו, מאשתו לאה. לאה קראה לו בשם שמעון, "**כי שמע ה' כי שנואה אנוכי [ליעקב] ויתן לי גם את זה.**"[בראשית כ"ט 33] כאשר נתפשה דינה בשכם, עמדו שמעון ואחיו הצעיר לוי, בראש מבצע הריגת אנשי שכם וביזת עירם. דינה לא רצתה לצאת מבית שכם, עד ש**שמעון** נשבע לה שישאנה לאשה, כדי למנוע ממנה חרפה. כששלח יעקב את יוסף לראות את שלום אחיו והם ראוהו מרחוק, אמר שמעון ללוי: "**הנה בעל החלומות הלזה בא.**"[שם ל"ז 19] הוא זה שהשליך את יוסף לבור. ... בברכת יעקב לבניו לפני מותו, צירף את בני שמעון ולוי יחד ואמר: "**שמעון ולוי אחים, כלי חמס מכרותיהם**", שהיו "**בעצה אחת על שכם ועל יוסף**". דעתו של יעקב לא היתה נוחה ממעשיהם בשכם, לכן ניבא שיתפזרו בין יתר השבטים. [לוח דבר בעתו\אנציקלופדיה לבית ישראל]

~~~

פרשת "**שמות**" שאנו קוראים בתורה השבת, היא הראשונה בספר השני של התורה, ספר "שמות". על הפסוק הפותח את הפרשה ואת הספר, "**ואלה שנות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו**", אומר הרב הירש: "אותם אנשים הם, על תכונותיהם הנבדלות, אשר מהם התפתח עתה **העם היהודי**. קו יסודי אחד היה טבוע באופיים ומשותף לכולם, והוא אושיית-היסוד של הלאומיות היהודית: **את יעקב איש וביתו**! וכן יהיה בעתיד, עת אשר האומה, סחופה ומעונה מידי פרעה, תהיה מוטלת ארצה כפגר מבותר, טרף-תאווה לעיט ההיסטוריה, כמראה אשר חזה אבי האומה [בראשית ט"ו 9 ואילך]. וכאשר יעירנה קול ה' לחיי נצח, הלא אז יבנה ה' את העם הזה, את עמו, לא מהטפחות אלא החל יחיל מהמסד של "הבית" – "**שה לבית-אבות שה לבית**" [שמות י"ב 13] – המה קשרי המשפחה, זיקת הבנים לאבות, והאבות לבניהם. בסיס זה של עם ה' הנצחי – אמנם הרוס היה בשעת התקומה והפדות, אך רק בכח ובעל-כורחם נכבש ונהרס; ומלמדנו הכתוב כי עוד היה בקרבם, כי איתם נשאוהו בני ישראל, עת ירדו מצרימה אל הרחם, ממנו נולדו לעם, בסבל ובעצב.
"**את יעקב איש וביתו**": הנם שעמדו איש בראש ביתו, הרי ביעקב דבקו, ובו נצמדו בכל לבם! "**את יעקב**" מציין קשר הדוק בהרבה מאשר "עִם יעקב". כולם מסביב לגזע העתיק, אבל כל יחיד ויחיד ענף לעצמו וברשותו הוא, נקודה מרכזית עצמאית לחוג שמסביבה; בני יעקב כולם, ועם זאת, אבות לבנים משלהם. **וזו נשמת המשפחה וזהו לבבה**, אשר כל בן יבנה ביתו כסעיף לבית הוריו, ואב יוסיף לחיות בבנו ובנכדו; ואבות עם בנים, וילדים עם הורים, אחויים ומלוכדים לעד – הלא על כן יפרח ציץ ישראל לנצח, הלא כאן טמון רז גזעו.

~~~

"**לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי.**"[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16^{22} **יום נעים ושמח ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 17^{21}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **כ"א** ב**טבת** תשס"ג (**26** ב**דצמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

השבת היא גם **שבת מברכים** – את **חודש שבט**. **ראש חודש שבט** יחול ב**יום שבת קודש** הבעל"ט.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16^{22} **יום נעים ושמח ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 17^{21}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.